

Wydział Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki

**SYLABUS PRZEDMIOTU DO PLANU STUDIÓW
OBOWIĄZUJĄCEGO OD ROKU AKADEMICKIEGO 2026/2027**

NAZWA PRZEDMIOTU	Historia teorii muzyki
KIERUNEK <i>właściwie podkreślić</i>	• <u>dyrygentura</u> • <u>kompozycja i teoria muzyki</u> • muzyka i media
SPECJALNOŚĆ <i>właściwie podkreślić</i>	• dyrygentura symfoniczno-operowa • kompozycja • kompozycja muzyki do filmu, gier i mediów • <u>teoria muzyki</u> (obowiązkowo) • muzyka w komunikacji medialnej
POZIOM STUDIÓW <i>właściwie podkreślić</i>	• licencjackie • <u>magisterskie</u>
OSOBY PROWADZĄCE PRZEDMIOT:	
prof. dr hab. Renata Skupin	
ZAŁOŻENIA, CELE ORAZ CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU:	
Pogłębienie i rozszerzenie wiadomości z historii muzyki o następującą problematykę: 1. rozwój systemów dźwiękowych, 2. rozwój systemów skalowych, 3. historia teorii harmonii i kontrapunktu, 4. ewolucja metodologii analizy dzieła muzycznego.	
WYMAGANIA WSTĘPNE I DODATKOWE:	
Znajomość problematyki przedstawionej na wykładach z historii muzyki.	
ZALECANE FAKULTATYWNE KOMPONENTY PRZEDMIOTU:	

BIBLIOGRAFIA PODSTAWOWA:	
1. Drobner Mieczysław, <i>Historia teorii muzyki i pisowni muzycznej w zarysie</i>, Kraków 1978. 2. <i>Analiza i interpretacja dzieła muzycznego. Wybór metod</i>, red. Teresa Malecka, Kraków-Gdańsk 1990. 3. Jarzębska Alicja, <i>Z dziejów myśli o muzyce. Wybrane zagadnienia teorii i analizy muzyki tonalnej i posttonalnej</i>, Kraków 2002.	
BIBLIOGRAFIA UZUPEŁNIAJĄCA:	
1. Chomiński Józef M., <i>Historia harmonii i kontrapunktu</i>, t. 1-3, Kraków 1958, 1962, 1990. 2. Drobner Mieczysław, <i>Systemy i skale muzyczne</i>, Kraków 1982. 3. Gołąb Maciej, <i>Spór o granice poznania dzieła muzycznego</i>, Wrocław 2003.	
EFEKTY UCZENIA SIĘ – WIEDZA:	
1. posiada szczegółową wiedzę na temat podstawowej literatury przedmiotu pozwalającą na	

<i>gromadzenie informacji w zakresie teorii muzyki w aspekcie historycznym (K_W01, K_W06, K_W07)</i> 2. <i>uzupełnia wiedzę w zakresie historii muzyki o problematykę rozwoju teorii muzyki w kontekście dyscyplin pokrewnych (akustyka muzyczna, psychologia muzyki, metodologia analizy dzieła muzycznego) (K_W02)</i> 3. <i>samodzielnie rozwija wiedzę dotyczącą rozwoju teorii muzyki na podstawie wybranej pozycji uzupełniającej literatury przedmiotu (K_W06, K_W07)</i> 4. <i>posiada zdolność integrowania zdobytej wiedzy z zakresu teorii muzyki z praktycznymi elementami studiów (K_W09)</i>
EFEKTY UCZENIA SIĘ – UMIEJĘTNOŚCI:
1. <i>argumentuje sądy na temat rozwoju teorii muzyki w aspekcie dyscyplin humanistycznych i nauk przyrodniczych (K_U03)</i> 2. <i>posiada umiejętność wyprowadzania wniosków na temat relacji między teorią a praktyką muzyczną danej epoki (K_U04)</i> 3. <i>posiada umiejętność prezentacji słownych (multimedialnych) w których analizuje i ocenia procesy rozwoju teorii muzyki (K_U04)</i> 4. <i>posiada umiejętność argumentacji własnych sądów w pracach pisemnych na temat rozwoju teorii muzyki (K_U04)</i>
EFEKTY UCZENIA SIĘ – KOMPETENCJE SPOŁECZNE:
1. <i>wykazuje kreatywność w zakresie potrzeby zdobywania wiedzy związanej z problematyką teorii muzyki (K_K01)</i> 2. <i>wykazuje kreatywność w procesie organizacji uczenia się w grupie studenckiej (K_K01)</i> 3. <i>wykazuje zdolność do autonomicznego wykonywania powierzanych zadań (K_K02)</i> 4. <i>integruje zdobytą wiedzę z zakresu historii teorii muzyki dla potrzeb działań kulturotwórczych (K_K02)</i>

semestr przedmiotu:	I	semestr realizacji przedmiotu w toku studiów:	3
wymiar godzin:	30	ilość pkt. ECTS:	3
rodzaj zajęć <i>właściwe podkreślić</i>	- wykład - ćwiczenia <u>seminarium</u>	sposób zaliczenia <i>właściwe podkreślić</i>	<u>E - egzamin</u> - ZO - zaliczenie z oceną - Z - zaliczenie bez oceny
TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:			
- kwintowy i tercjowy system dźwiękowy - średnionowy system dźwiękowy - systemy dźwiękowe nierównomiernie i równomiernie temperowane - grecki system tonalny - średniowieczny i renesansowy system modalny - ewolucja systemu dur-moll - rozwój wielogłosowości w Średniowieczu - renesansowy kontrapunkt wokalny i instrumentalny - teoria basso continuo w XVII wieku - teoria basso continuo i harmonii funkcyjnej w XVIII wieku - monistyczna i dualistyczna teoria harmonii funkcyjnej w XIX wieku - teoria harmonii w XX wieku			
METODY DYDAKTYCZNE:			

Metodą realizacji przedmiotu jest wykład.
WARUNEK ZALICZENIA KURSU WRAZ Z METODAMI I KRYTERIAMI OCENIANIA:
- obecność na wykładach - pozytywne zaliczenie kolokwium na podstawie znajomości treści programowych wykładów i literatury przedmiotu

semestr przedmiotu:	II	semestr realizacji przedmiotu w toku studiów:	4
wymiar godzin:	30	ilość pkt. ECTS:	3
rodzaj zajęć <i>właściwe podkreślić</i>	- wykład - ćwiczenia <u>seminarium</u>	sposób zaliczenia <i>właściwe podkreślić</i>	<u>E - egzamin</u> - ZO - zaliczenie z oceną - Z - zaliczenie bez oceny
TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:			
- geneza analizy muzycznej jako metody badawczej - struktura frazowa i model formalny w XVIII i I połowie XIX wieku - rozwój organiczny i nauczanie formy w 2 połowie XIX wieku - techniki redukcyjne początku XX wieku - teoria napięć i warstw strukturalnych w I połowie XX wieku - metody analizy utworów dodekafonicznych - strukturalizm, semiotyka w analizie dzieła muzycznego w II połowie XX wieku - teoria informacji i badania komputerowe w muzyce - metody analizy muzycznej inspirowane fenomenologią i hermeneutyką			
METODY DYDAKTYCZNE:			
Metodą realizacji programu jest wykład oraz zajęcia seminaryjne w trakcie których studenci referują i dyskutują problematykę związaną z lekturą literatury przedmiotu.			
WARUNEK ZALICZENIA KURSU WRAZ Z METODAMI I KRYTERIAMI OCENIANIA:			
- obecność na wykładach - aktywny udział w zajęciach seminaryjnych - pozytywne zaliczenie kolokwium na podstawie znajomości treści programowych i literatury przedmiotu			